

BIULETYN
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 15 grudnia 1950 r. Nr 25 Poz. 287—297

287.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 10 listopada 1950 r.

(znak TE4A-01-12)

w sprawie energetyków cieplnych i instruktorów opałowych w przedsiębiorstwach.

W celu należytego prowadzenia gospodarki cieplnej w przedsiębiorstwach w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Właściwi ministrowie utworzą w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r. w podległych im przedsiębiorstwach i zakładach wg zasad określonych w §§ 2 i 3 — stanowiska inżynierów cieplnych lub techników cieplnych zwanych dalej energetykami cieplnymi, odpowiedzialnych za stan gospodarki cieplnej danego przedsiębiorstwa (zakładu).

2. Właściwi ministrowie utworzą w jednostkach sprawujących nadzór nad podległymi im przedsiębiorstwami w odpowiedniej ilości stanowiska instruktorów opałowych, których zadaniem będzie doraźne instruowanie obsługi kotłów parowych i innych urządzeń cieplnych w zakresie racjonalnego zużycia paliwa — w przedsiębiorstwach i zakładach nie posiadających energetyków cieplnych.

§ 2. 1. Stanowiska inżynierów cieplnych powinny być obowiązkowo utworzone:

1) w przedsiębiorstwach i zakładach posiadających kotłownie, których produkcja pary w ciągu doby przekracza 1.000 t lub które zużywają na dobę powyżej 200 t węgla lub równowartość innego paliwa,

2) w przedsiębiorstwach i zakładach o skomplikowanej gospodarce cieplnej.

2. Stanowiska techników cieplnych powinny być obowiązkowo utworzone w przedsiębiorstwach i zakładach, które zużywają na dobę poniżej 200 t, a co najmniej 50 t węgla lub równowartość innego paliwa i nie posiadają skomplikowanej gospodarki cieplnej.

3. Stanowiska wymienione w ust. 1 i 2 wchodzą w skład komórek Głównego (Starszego) Mechanika lub Głównego Energetyka, o ile taka komórka została utworzona.

4. Zainteresowani ministrowie ustalą, które przedsiębiorstwa lub zakłady należy zaliczyć do grupy wym. w ust. 1 pkt 2 (o skomplikowanej gospodarce cieplnej).

§ 3. 1. Ze względu na szczupłość kadr energetyków cieplnych należy obsadzać stanowiska energetyków cieplnych przede wszystkim w przedsiębiorstwach i zakładach zużywających największe ilości paliwa, a w następnej kolejności w jednostkach o mniejszym zużyciu paliwa.

2. Stanowiska inżynierów cieplnych należy obsadzać przez osoby posiadające wyższe wykształcenie techniczne ze specjalizacją w zakresie energetyki.

3. Stanowiska techników cieplnych należy obsadzać przez osoby posiadające średnie wykształcenie techniczne ze specjalizacją w zakresie energetyki.

§ 4. 1. Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego (CUSZ) w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami przeszkoli odpowiednią ilość kandydatów na stanowiska techników cieplnych.

2. Minister Górnictwa w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami zorganizuje kursy dla instruktorów opałowych.

§ 5. Właściwi ministrowie w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r.:

1) zgłoszą do CUSZ swoje zapotrzebowania na techników cieplnych w związku z przeszkoleniem, o którym mowa w § 4 ust. 1.,

2) zgłoszą do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) — Dep. Techniki potrzebne ilości inżynierów cieplnych w poszczególnych latach planu 6-letniego dla sumarycznego przedstawienia Ministrowi Szkół Wyższych i Nauki.

§ 6. Odpisy zarządzeń wydanych w myśl §§ 1 — 4 należy przesłać do PKPG — Dep. Techniki w terminie do dnia 15 stycznia 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

Za zgodą:
PREZES RADY MINISTRÓW **J. Cyrankiewicz**

288.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 15 listopada 1950 r.
(znak BI-2-04-6)

w sprawie trybu zaopatrzenia i rozdzielnictwa odlewów staliwnych w 1951 r.

W celu zapewnienia racjonalnej dystrybucji i gospodarki odlewami staliwnymi w 1951 roku ustala się w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego następujący tryb zaopatrzenia i rozdzielnictwa odlewów staliwnych:

§ 1. 1. Centrala Handlowa Żelaza i Stali, zwana dalej „Centrostal", opracuje na rok 1951 rozdzielnik na odlewy staliwne, który zatwierdzi Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego (MPC).

2. Rozdzielnik powinien obejmować produkcję wszystkich producentów odlewów staliwnych wg grup lub asortymentów, które ustali MPC oraz określać przydziały dla wszystkich odbiorców.

3. W rozdzielniku należy wyszczególnić oddzielnie plany produkcji wszystkich przedsiębiorstw produkujących odlewy staliwne oraz podać sposób ich rozdysponowania między jednostki odbierające z wyodrębnieniem również zużycia własnych przedsiębiorstw produkujących.

4. Jako bezpośrednich odbiorców należy wymienić w rozdzielniku ministerstwa, centralne zarządy (jednostki równorzędne) lub przedsiębiorstwa.

5. W rozdzielniku należy wyszczególnić przede wszystkim te przedsiębiorstwa, które zużywają odlewy staliwne jako materiał do dalszej produkcji, a w dalszej kolejności te, których zapotrzebowanie będzie można określić przy opracowaniu rozdzielnika.

Wymienione przedsiębiorstwa mogą nie być wyszczególnione w rozdzielniku, jeśli ich zapotrzebowanie nie przekracza 50 ton rocznie.

§ 2. 1. W przypadku niemożności określenia przydziału bezpośrednio dla przedsiębiorstw, należy je ustalić dla centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) lub ministerstw.

2. MPC ustali listę odbiorców, dla których powinny być określone w rozdzielniku przydziały.

3. Jeśli plany zaopatrzenia okażą się niewystarczające dla opracowania rozdzielnika odlewów staliwnych w przedstawionej wyżej formie, „Centrostal" ma prawo żądać od odbiorców bliższych danych co do zapotrzebowań na odlewy staliwne, łącznie z uzasadnieniami, z uwzględnieniem grup odlewów oraz kategorii odbiorców określonych w rozdzielniku.

Termin nadsyłania dodatkowych danych przez odbiorców odlewów staliwnych ustali MPC.

4. Wszystkie jednostki produkujące odlewy staliwne obowiązane są na żądanie „Centrostali" i w terminie przez nią określonym podać dane dotyczące ich planów produkcji z rozbiciem na poszczególne przedsiębiorstwa. Dane te powinny wyszczególniać grupy i asortymenty odlewów staliwnych ustalone przez „Centrostal".

5. W celu uzgodnienia ewentualnych rozbieżności między produkcją a zapotrzebowaniem na poszczególne grupy (asortymenty) odlewów staliwnych, przedsiębiorstwa produkujące odlewy obowiązane są, na żądanie „Centrostali", udzielać informacji o produkcji oraz o możliwościach zmian w wysokości produkcji odpowiednio do potrzeb wynikających z konieczności zbilansowania rozdzielnika.

Również jednostki zapotrzebowujące odlewy (przedsiębiorstwa, centralne zarządy i ministerstwa) obowiązane są udzielać „Centrostali" informacji co do ich zapotrzebowania i ewentualnych zmian w jego wysokości i asortymencie.

6. W przypadkach powstawania rozbieżności przy opracowaniu rozdzielników, których rozwiązanie przekraczać będzie kompetencje „Centrostali", „Centrostal" przedłoży je do ostatecznego rozstrzygnięcia MPC.

§ 3. 1. Po zatwierdzeniu przez MPC rozdzielnika na odlewy staliwne, „Centrostal" prześle do przedsiębiorstw wytwarzających odlewy staliwne wycinki rozdzielnika informujące je o sposobie rozdysponowania ich produkcji na 1951 r. między poszczególnych określonych w rozdzielniku odbiorców.

Ilości te oznaczać będą dla przedsiębiorstw produkujących odlewy wysokość dostaw dla poszczególnych odbiorców, jakie muszą wykonać w 1951 r.

2. „Centrostal" prześle również wycinki rozdzielnika do poszczególnych odbiorców odlewów staliwnych, w których wskazana będzie wysokość przydziału ustalonego na 1951 r. oraz w których wskazane będą zakłady mające wykonać ustalony przydział.

W przypadku gdy przydział na odlewy staliwne ustalony zostanie bezpośrednio dla przedsiębiorstwa odbierającego, wówczas „Centrostal" prześle odpis tego przydziału do właściwego centralnego zarządu lub ministerstwa.

3. Jeśli w rozdzielniku „Centrostali" przydział ustalony jest dla ministerstwa lub centralnego zarządu, jednostki te prześlą do wiadomości „Centrostali" rozdzielnik na odlewy, jaki sporządzą dla podległych im jednostek lub poinformują „Centrostal" w terminie ustalonym przez MPC o sposobie wykorzystania ustalonego dla nich przydziału przez jednostki im podległe.

4. Jednostki otrzymujące przydziały odlewów staliwnych obowiązane są złożyć zamówienia bezpośrednio do wskazanych przedsiębiorstw, produkujących odlewy i ustalić z nimi terminy dostaw i sprawy techniczne związane z wykonaniem zamówień, z pominięciem „Centrostali" oraz własnych jednostek nadrzędnych (central zaopatrzenia).

§ 4. 1. W razie potrzeby MPC może polecić zamawiającym przesyłanie odpisów zamówień do „Centrostali".

2. Jednostka otrzymująca przydział obowiązana jest złożyć zamówienie w przedsiębiorstwie wykonującym co najmniej na 2 miesiące przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić wysyłka.

3. Przedsiębiorstwo obowiązane w rozdzielniku do wykonania dostawy odpowiedzialne jest za pełne wykorzystanie swych zdolności produkcyjnych określonych w rozdzielniku.

Jeśli wykonanie dostawy jest niemożliwe z powodu braku zamówienia, określenia terminu wysyłki, braku modelu, omówienia technicznych szczegółów wykonania odlewu lub z innych powodów, wówczas przedsiębiorstwo produkujące odlewy powinno wezwać odbiorcę odlewów do spełnienia warunków niezbędnych do wykonania produkcji i dostawy. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia przedsiębiorstwo produkujące zwraca się do władz nadrzędnych odbiorcy, zawiadamiając równocześnie „Centrostal".

4. W przypadku gdy jednostka otrzymująca przydział napotyka na trudności, których nie może uzgodnić z przedsiębiorstwem produkującym odlewy, wówczas odbiorca powinien zgłosić reklamacje do centralnego zarządu, któremu podlega dany producent odlewów, przysyłając kopię do „Centrostali".

§ 5. Jeśli w terminie do 2 miesięcy przed kwartałem, w którym ma być wykonana dostawa, jednostka otrzymująca przydział nie złoży zamówienia lub nie spełni innych warunków dla wykonania produkcji i dostawy, mimo re-

klamacji przedsiębiorstwa produkującego odlewy zgłoszonej do jednostki odbierającej lub organu, który ją nadzoruje, wówczas przydział ten anuluje się.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa produkujące odlewy obowiązane są składać w „Centrostali" sprawozdania miesięczne o wykonaniu rozdzielnika na odlewy staliwne, wg wzorów ustalonych przez „Centrostal".

2. Dodatkowe zapotrzebowania powstałe w ciągu 1951 r. można składać tylko na skutek wyjątkowo ważnych okoliczności.

3. Ujawnione w ciągu 1951 r. nadwyżki produkcyjne odlewów staliwnych oraz anulowane zamówienia lub anulowanie przydziałów (§ 5) powinny być obowiązkowo natychmiast zgłoszone do „Centrostali".

4. „Centrostal" będzie przedstawiać do decyzji MPC sposób i możliwości pokrycia dodatkowych zapotrzebowań w oparciu o możliwości produkcyjne.

5. Przedsiębiorstwa produkujące odlewy staliwne uzgodnią ze swymi odbiorcami wysokość kwartalnych wysyłek w oparciu o ustalone w rozdzielniku przydziały.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

w porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO **J. Tokarski**

289.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 16 listopada 1950 r.

(znak K01-10-60)

w sprawie powołania Komisji do koordynacji planów drobnej wytwórczości i handlu w województwach.

W celu zagwarantowania wzajemnego dostosowania planów drobnej wytwórczości i handlu w planowaniu terenowym zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych (WRN) komisje do koordynacji planów drobnej wytwórczości i handlu w województwach, zwane dalej w skróceniu „komisjami".

§ 2. Zadaniem komisji jest analiza planów drobnej wytwórczości i ustalenie ich zgodności z planami handlu na obszarze danego województwa.

§ 3. W skład komisji wchodzą:

1) jako przewodniczący — członek prezydium wojewódzkiej rady narodowej,

2) jako członkowie — przedstawiciele (po jednym):

a) wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego,

b) wydziałów: przemysłu, handlu oraz wydziału (samodzielnego oddziału) przemysłu materiałów budowlanych WRN.

§ 4. Komisje przeanalizują wstępnie zatwierdzone projekty planów drobnej wytwórczości, na podstawie wytycznych dla planu handlu, zawierających wielkość i strukturę asortymentową zaopatrzenia województw ze źródeł centralnych oraz na podstawie analizy potrzeb rynku. W wyniku analizy mając na uwadze główne zadanie drobnej wytwórczości, polegające na zaopatrywaniu miejscowego rynku przez uzupełnianie dostaw ze źródeł centralnych, komisje mogą zaproponować zmiany w planach produkcyjnych drobnej wytwórczości.

§ 5. Zmiany w planach produkcyjnych powinny być zaproponowane przez komisje na podstawie realnych i stwierdzonych możliwości rozwoju produkcji ustalonych przez dyrekcje państwowego przemysłu miejscowego i komórki wojewódzkie poszczególnych central spółdzielczych, przy czym wprowadzenie zmian w planach produkcyjnych nie może pociągać za sobą powtórnego opracowywania projektów planów przez zakłady produkcyjne.

§ 6. Propozycje zmian planów produkcyjnych powinny być przesłane do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) oraz Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (CUDW), gdzie stanowić będą materiał dla analizy planów drobnej wytwórczości z punktu widzenia potrzeb rynkowych województw, a następnie podstawę do wydania polecenia podległym komórkom w terenie — przeprowadzenia odpowiednich zmian w planach.

§ 7. 1. Prace komisji powinny być rozpoczęte bezzwłocznie po otrzymaniu przez wydziały handlu prezydiów WRN danych dotyczących zaopatrzenia rynkowego województw ze źródeł centralnych, a zakończone — z dniem 30.11.1950 r.

2. Projekty zmian programów produkcyjnych powinny być przesłane do PKPG i CUDW w terminie do dnia 6.12.1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

290.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 17 listopada 1950 r.

(znak ZA1A-21-12)

zmieniające zarządzenie w sprawie wynagrodzeń pracowników wydziałów kadr w państwowych instytucjach i przedsiębiorstwach.

W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 281 z dnia 16 października 1950 r. w sprawie wynagrodzeń pracowników kadr w państwowych instytucjach i przedsiębiorstwach (Biuletyn PKPG nr 22, poz. 246), wprowadza się zmiany następujące:

w § 2 — Wyraz „września" zastępuje się wyrazem „listopada".

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO **H. Minc**

291.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO i MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 listopada 1950 r.

(znak IN5D-F1-1-64)

w sprawie przyśpieszenia rozliczeń z Planu Inwestycyjnego 1950 r.

Zgodnie z postanowieniami uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1950 r. w sprawie systemu sfinansowania inwestycji w roku 1950 (Biuletyn PKPG nr 1 poz. 1) termin wykorzystania środków przeznaczonych na sfinansowanie inwestycji ustalony w Planie In-

westycyjnym na rok 1950 upływa z dniem 31 grudnia 1950 r. Środki przeznaczone na pokrycie faktur i rozliczeń refundacyjnych z tytułu nakładów inwestycyjnych, objętych PI na rok 1950, wykonanych rzeczowo do dnia 31 grudnia 1950 r. a płatnych po tej dacie będą mogły być wykorzystane:

a) w odniesieniu do pokrycia faktur do dnia 31 stycznia 1951 r.,

b) w odniesieniu do pokrycia rozliczeń refundacyjnych — do dnia 28 lutego 1951 r.

Limity przeznaczone do sfinansowania inwestycji, nie wykorzystane w wyżej określonych terminach automatycznie wygasają.

W celu sprawnego zakończenia rozliczeń PI na rok 1950 oraz niedopuszczenia do nagromadzenia się płatności w ostatnim okresie finansowej realizacji planu na tle opóźnionego wystawiania faktur zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej obowiązane są do bieżącego fakturowania wykonanych dostaw, świadczonych usług oraz robót budownictwa inwestycyjnego zgodnie z przepisami regulującymi zasady rozliczeń wewnątrz gospodarki uspołecznionej. Szczególną uwagę należy zwrócić na terminowe wyfakturowanie rachunków ostatecznych za wykonane roboty budownictwa inwestycyjnego.

§ 2. Faktury za dostawy, roboty i usługi inwestycyjne powinny być składane bankom finansującym również w tych przypadkach, gdy inwestor nie posiada środków na pokrycie płatności.

§ 3. 1. Inwestorzy obowiązani są do:

1) zrefundowania sum wydatkowanych ze środków obrotowych na sfinansowanie robót wykonywanych sposobem gospodarczym w terminie nie przekraczającym 45 dni po upływie miesiąca, którego rozliczenie dotyczy, przewidzianym w uchwale KERM z dnia 7.12.1948 r. w sprawie finansowania inwestycji i rozliczeń z tytułu dostaw i robót inwestycyjnych przedsiębiorstw objętych systemem finansowym oraz wniesienia zaliczkowania przedsiębiorstw budowlanych i montażowych — oraz w Instrukcji 7/F Departamentu Finansowego PKPG z dnia 23 sierpnia 1949 r. w sprawie przyspieszenia refundacji środków obrotowych zużytych przy inwestycjach prowadzonych systemem gospodarczym przez przedsiębiorstwa objęte systemem finansowym;

2) rozliczenia się z pobranych zaliczek w terminach przewidzianych w § 12 pkt 3 Instrukcji z dnia 16.2.1950 r. wydanej przez Min. Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG oraz Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji objętych Planem Inwestycyjnym;

3) rozliczenia środków nielimitowanych w terminach przewidzianych w § 5 pkty 7 i 8 Instrukcji, o której mowa w p. 2).

2. Niedostosowanie się przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego oraz inwestorów do postanowień zawartych w niniejszym zarządzeniu może spowodować zamrożenie środków obrotowych przedsiębiorstw, wobec czego poleca się ścisłe zachowywanie obowiązujących terminów.

§ 4. 1. Inwestorzy Centralni powinni, niezależnie od ewentualnych konsekwencji służbowych, pozbawić premii na okres 3 miesięcy pracowników odpowiedzialnych za nieterminowe przeprowadzenie rozliczeń.

2. Właściwi ministrowie powinni niezależnie od ewentualnych dochodzeń służbowych pozbawić premii na okres do 3 miesięcy pracowników przedsiębiorstw, odpowiedzialnych za nieterminowe fakturowanie.

§ 5. Inwestorzy centralni oraz kierownicy przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej zmobilizują podległe im jednostki do pełnego wprowadzenia w życie postanowień niniejszego zarządzenia

§ 6. Organa kontroli poszczególnych resortów sprawdzą do dnia 15.12.50 r. wykonanie niniejszego zarządzenia i natychmiast nadeślą sprawozdania do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministerstwa Finansów.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

MINISTER FINANSÓW **K. Dąbrowski**

292.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 20 listopada 1950 r.

(znak S02E-02-U03)

w sprawie walki z analfabetyzmem w zakładach pracy.

Zmierzając do zupełnej likwidacji analfabetyzmu, niesławnego spadku po rządach przedwrześniowych i okresu okupacji, Rząd Polski Ludowej ustalił jako końcowy termin likwidacji analfabetyzmu w kraju dzień 31 grudnia 1951 r.

Centralna Rada Związków Zawodowych rzuciła hasło szybszego wykonania ustawy i wysunęła dzień 1 maja jako termin zakończenia walki z analfabetyzmem na terenie zakładów pracy.

Jednak dotychczasowy przebieg likwidacji analfabetyzmu w zakładach pracy wskazuje na niedocenianie ważności tego zagadnienia przez wielu dyrektorów i kierowników zakładów pracy.

W związku z powyższym, na wniosek Centralnej Rady Związków Zawodowych, w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Pełnomocnikiem Rządu do Walki z Analfabetyzmem zarządza się, co następuje:

§ 1. Ostateczny termin zakończenia likwidacji analfabetyzmu wśród robotników w zakładach pracy ustala się na dzień 1 maja 1951 r.

§ 2. Dyrektorzy (kierownicy) zakładów pracy wchodzą w skład podkomisji walki z analfabetyzmem w zakładach pracy, powołanych stosownie do pisma Komisji Centralnej Związków Zawodowych — Dział Kultury i Oświaty L. dz. 6/2889/49 z dnia 28 maja 1949 r. i wspólnie z Radą Zakładową opracowują plan likwidacji analfabetyzmu na swoim terenie.

§ 3. Poleca się dyrektorom (kierownikom) zakładów pracy udzielać daleko idącej pomocy przy likwidacji analfabetyzmu na swoim terenie przez wykorzystanie wszelkich stojących do ich dyspozycji środków.

§ 4. Dyrektorzy (kierownicy) zakładów pracy zlecą kierownikom personalnym:

1) dokładne ustalenie liczby analfabetów i półanalfabetów, zatrudnionych w kierowanym przez nich zakładzie,

2) sprawozdanie o umiejętności czytania i pisania nowoprzyjmowanych robotników,

3) kierowanie na kurs dla analfabetów osób wymienionych w pkcie 1),

4) stałą kontrolę frekwencji uczestników kursów oraz odpowiednie oddziaływanie na opornych i zobowiązanie ich do nauki,

5) w razie rozwiązania stosunku służbowego z robotnikiem-analfabetą albo też w razie przeniesienia go do innego miejsca pracy — zawiadamianie kierownictwa nowego zakładu pracy robotnika analfabety lub rady narodowej właściwej dla miejsca zamieszkania robotnika o stopniu jego przeszkolenia,

6) w stosunku do pracowników sezonowych (w przemyśle rolnym, budowlanym, w przedsiębiorstwach drogowych, leśnych itp.) po zwolnieniu robotnika analfabety i półanalfabety — zawiadamianie właściwej dla miejsca zamieszkania robotnika rady narodowej o konieczności objęcia go nauczaniem.

§ 5. Dyrektorzy (kierownicy) zakładów pracy wyznaczą lokale dostosowane do zajęć szkolnych, jak świetlica lub pomieszczenie biurowe.

§ 6. Dyrektorzy (kierownicy) zakładów pracy obowiązani są zatrudniać robotników analfabetów w okresie trwania nauki tylko w zmianach dziennych oraz unikać przenoszenia ich na miejsca pracy odległe terenowo od miejsca, w którym odbywa się kurs.

§ 7. Dla robotników-analfabetów zamieszkałych w dużej odległości od miejsca pracy dyrekcje zorganizują dojazdy w przypadku, gdy warunki techniczne na to pozwolą.

§ 8. Wszyscy analfabeci i półanalfabeci w zakładach pracy powinni być objęci w ciągu miesiąca od daty niniejszego zarządzenia nauką na kursach. Tam, gdzie ze względu na małą ilość analfabetów i półanalfabetów zorganizowanie kursu jest niemożliwe, należy zorganizować nauczanie indywidualne, mobilizując pracowników zakładu do tej formy nauczania.

§ 9. Za organizację, przebieg i kontrole likwidacji analfabetyzmu wśród robotników zatrudnionych w zakładach pracy odpowiedzialni są dyrektorzy (kierownicy) zakładów pracy łącznie z Radami Zakładowymi.

§ 10. O przebiegu likwidacji analfabetyzmu w zakładach pracy centralne zarządy, zjednoczenia i jednostki bezpośrednio podległe ministrom składać będą departamentom kadr właściwych ministerstw sprawozdanie miesięczne.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

w porozumieniu:

MINISTER OŚWIATY **W. Jarosiński**

PEŁNOMOCNIK RZĄDU DO WALKI Z ANALFABETYZMEM **St. Matuszewski**

293.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 25 listopada 1950 r.

(znak BUOF-12-62)

w sprawie przyśpieszenia opracowania i zatwierdzenia założeń projektów inwestycyjnych.

W związku ze stwierdzonymi faktami poważnych opóźnień w opracowaniu i zatwierdzaniu założeń projektów, co z jednej strony powoduje wydatkowanie w 1950 r. nakładów inwestycyjnych bez możliwości kontrolowania ich właściwej celowości, prawidłowości technicznej i ekonomiczności rozwiązań, z drugiej zaś strony uniemożliwia opracowanie przez biura projektów dokumentacji technicznej dla potrzeb planu inwestycyjnego 1951 r. — zarządza się, co następuje:

§ 1. Inwestorzy Centralni prześlą do dnia 5 grudnia 1950 r. Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) — Departament Budownictwa wykazy tytułów inwestycyjnych 1951 r., dla których: a) nie opracowano założeń projektu, b) nie zatwierdzono opracowanych założeń projektów, z podaniem w jakiej Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI) znajdują się w zatwierdzaniu dane założenia projektu.

§ 2. Inwestorzy Centralni utworzą z pracowników służb inwestycyjnych, służb ruchu i ewentualnie innych służb podległych, inwestorów naczelnych, głównych i bezpośrednich kilkuosobowe grupy, mające za zadanie sporządzenie w terminie najpóźniej do 15 grudnia br. nie opracowanych dotychczas założeń projektu.

§ 3. Ministerstwa, sprawujące nadzór nad biurami projektów, zarządzą utworzenie z pracowników biur projektów kilkuosobowych grup, mających za zadanie okazanie pomocy inwestorom przy sporządzaniu nie opracowanych dotychczas założeń projektu lub sporządzenie założeń projektu — w terminie najpóźniej do 15 grudnia br.

§ 4. Grupy, o których mowa w §§ 2 i 3, należy utworzyć niezwłocznie i ich spis przesłać do PKPG — Departament Budownictwa w terminie do 5 grudnia 1950 r.

§ 5. W miarę rzeczywistej potrzeby należy stosować uproszczenia przy sporządzaniu założeń projektu. Zakres uproszczeń należy operatywnie uzgadniać z PKPG — Departament Budownictwa.

§ 6. 1. KOPI Inwestorów Naczelnych i Centralnych sporządzą do 5 grudnia 1950 r. plan zlikwidowania zaległości na odcinku zatwierdzania założeń projektu z uwzględnieniem opracowanych w ciągu listopada i grudnia br. oraz przesłanych z KOPI na niższym szczeblu założeń projektu. Zatwierdzanie wszystkich założeń projektu do planu inwestycyjnego 1951 r. należy zakończyć w terminie do 31 grudnia 1950 r. W wypadkach szczególnie poważnych zaległości, termin zakończenia zatwierdzania założeń projektu w KOPI Inwestorów Centralnych może być za zgodą Departamentu Budownictwa PKPG przesunięty do 15 stycznia 1951 r. W okresie do 31.12.1950 r. lub 15.1.1951 r. KOPI w miarę potrzeby powinny pracować codziennie.

2. Odpis planu, o którym mowa w ust. 1, należy nadesłać do PKPG — Departament Budownictwa do 8 grudnia 1950 r.

§ 7. Ministerstwa będą składały do PKPG — Departament Budownictwa meldunki dekadowe z wykonania postanowień niniejszego zarządzenia. Meldunki powinny wpłynąć do PKPG trzeciego dnia po skończonej każdej dekadzie. Pierwsze meldunki należy złożyć do 3 grudnia 1950 r.

§ 8. Właściwi ministrowie ustalą personalną odpowiedzialność Dyrektorów Departamentów Inwestycji lub kierowników innych jednostek, do których zakresu działania należą sprawy inwestycyjne, za wykonanie ustaleń niniejszego zarządzenia.

§ 9. Departament Budownictwa PKPG będzie składał dekadowe sprawozdania z wykonania niniejszego zarządzenia Przewodniczącemu PKPG piątego dnia po skończonej każdej dekadzie.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 25 listopada 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **Dr St. Jędrychowski**

294.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 25 listopada 1950 r.

(znak BUOF-12-49)

zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komisji do opracowania normatywów projektowania.

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17.10.1950 r. (znak BUOF-12-49) w sprawie powołania Komisji do

opracowania normatywów projektowania (Biuletyn PKPG nr 22, poz. 247) wprowadza się zmiany następujące:

1) dotychczasową treść § 9 oznacza się jako ust. 1,

2) w art. 9 dodaje się ust. 2 o brzmieniu:

„Sekretarz Komisji oraz inne osoby, powołane przez przewodniczącego Komisji do wykonywania stałych prac biurowych, otrzymywać będą miesięczne wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości ustalonej przez Przewodniczącego PKPG.

§ 2. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 listopada 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **Dr St. Jędrychowski**

295.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT URZĄDZEŃ KULTURALNYCH I SOCJALNYCH**

z dnia 28 października 1950 r.
(znak S04D-03-47)

w sprawie opłat za dzieci w domach dziecka i młodzieży.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego stwierdziła, że w poszczególnych przypadkach z Funduszu Socjalnego są pokrywane opłaty za dzieci umieszczane: w domach dziecka i młodzieży, w specjalnych zakładach wychowawczych (dla ociemniałych, głuchoniemych, trudnych do prowadzenia itp.), w domach małych dzieci itp.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego komunikuje, że nawet w wyjątkowych przypadkach wydatki wymienione wyżej nie mogą być pokrywane z Funduszu Socjalnego. Odpowiednie kredyty na te cele są przewidziane w budżetach Ministerstwa Oświaty lub Ministerstwa Zdrowia. Z Funduszu Socjalnego mogą być pokrywane wyłącznie wydatki związane z korzystaniem dzieci z placówek wymienionych w piśmie PKPG z dnia 15.10.1949 r. znak: S04B-01/9 oraz w piśmie z dnia 27.7.1950 r. (załącznik do instrukcji Ministra Finansów z dnia 24 lipca 1950 r. w sprawie budżetów akcji socjalnej na 1951 rok).

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU **mgr E. Parszewska**

296.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT URZĄDZEŃ KULTURALNYCH I SOCJALNYCH**

z dnia 31 października 1950 r.
(znak S04D-06-15)

w sprawie wynagrodzenia personelu wychowawczego w przedszkolach zakładów pracy za pracę w godzinach nadliczbowych.

W związku z wytycznymi organizacyjnymi stanowiącymi załącznik do zarządzenia Ministra Oświaty Nr II WP 2060/50 z dnia 2 maja 1950 r. w sprawie reorganizacji przedszkoli Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyjaśnia, co następuje:

1. Wynagrodzenia za godziny nadliczbowe personelu wychowawczego w przedszkolach zakładów pracy należy wypłacać z Funduszu Socjalnego personelowi wychowawczemu, którego pobory zasadnicze opłacane są z Funduszu Socjalnego.

Nie zezwala się natomiast na opłacanie z Funduszu Socjalnego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych personelowi pozostającemu na etatach Ministerstwa Oświaty, a zatrudnionemu w przedszkolach zakładów pracy.

2. W roku 1950 wynagrodzenia za godziny nadliczbowe dla personelu wychowawczego przedszkoli, płatnego z Funduszu Socjalnego, nie mogą obciążać stawek przewidzianych na osobodzień (utrzymanie przedszkola); powinny natomiast być pokrywane z rezerw budżetowych pozycji „przedszkola". W przypadku wyczerpania tych rezerw należy zastosować virement przede wszystkim w granicach działu „Opieka nad Matką i Dzieckiem", a w razie konieczności w granicach całego budżetu akcji socjalnej — z działu do działu. W roku 1951 wynagrodzenia za godziny nadliczbowe należy pokryć w ramach stawki, która została ustalona po wliczeniu tego wynagrodzenia w wysokości 6,60 zł za osobodzień.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU **mgr E. Parszewska**

297.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT ORGANIZACYJNO-PRAWNY**

z dnia 20 listopada 1950 r.

(znak OP-12-22/105)

w sprawie zawierania umów przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

Z otrzymywanej korespondencji wynika, że w wielu przypadkach jednostki zobowiązane z mocy art. 1 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. nr 63, poz. 494) do przestrzegania tej ustawy i przepisów na jej podstawie wydanych, udzielają zamówień na dostawy, roboty lub usługi, nie zawierając umów przewidzianych tymi przepisami.

W związku z powyższym Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyjaśnia, że z mocy § 19 ust. 1 oraz §§ 54 i 55 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. nr 12, poz. 73 i nr 58, poz. 448) udzielanie zamówień na dostawy, roboty i usługi zarówno jednostkom sektora nieuspołecznionego jak i jednostkom sektora uspołecznionego powinno następować w drodze pisemnej umowy odpowiadającej warunkom określonym w § 54 tego rozporządzenia, a w szczególności zawierającej postanowienia o miejscu, czasie i sposobie odbioru świadczenia i skutkach niewykonania umowy lub niewykonania jej w terminie. W umowach między jednostkami gospodarki uspołecznionej na dostawy towarów, co do których ustalone zostały ogólne warunki dostaw stosownie do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 sierpnia 1950 r. w sprawie ogólnych warunków dostaw (Biuletyn PKPG nr 20, poz. 226), należy ponadto zamieścić powołanie na odnośne ogólne warunki dostaw, nie należy natomiast zamieszczać tych postanowień, które zamieszczone są już w odnośnych ogólnych warunkach dostaw.

Jak wynika z § 19 ust. 2 powołanego wyżej rozporządzenia przy udzielaniu zamówień jednostkom, o których mowa w § 8 tego rozporządzenia, zawarcie umowy może nastąpić w drodze pisemnego zamówienia i pisemnego potwierdzenia przyjęcia zamówienia z tym, że wszystkie postanowienia określone w § 54 rozporządzenia jak również ewentualne powołanie się na ogólne warunki dostaw powinny być zamieszczane w zamówieniu.

Wyżej omówione obowiązki w zakresie zawierania umów nie dotyczą przypadków określonych w § 53 rozporządzenia tj. udzielania zamówień, które mają służyć do zaspokojenia doraźnej potrzeby zamawiającego i których wartość nie przekracza 3.000 zł.

Ponadto sposób udzielania zamówień może być uregulowany odmiennie w przepisach wydanych na podstawie art. 3 powołanej na wstępie ustawy w odniesieniu do dostaw niektórych surowców, półwyrobów i wyrobów przetwarzanych przez zamawiającego lub nabywanych w celu dalszej odsprzedaży w ramach jego działalności oraz w przepisach wydanych na podstawie § 20 powołanego rozporządzenia w odniesieniu do usług o charakterze naukowym, literackim lub artystycznym.

Niestosowanie się do omawianych obowiązków zawierania umów, a zwłaszcza niezamieszczanie w umowach postanowień o skutkach niewykonania umów lub zwłoki w ich wykonaniu nie może usprawiedliwiać w szczególności okoliczność, że wykonanie umowy uzależnione jest od działalności innej jednostki. W umowach bowiem z tymi jednostkami powinny być również zamieszczane odpowiednie klauzule. W razie zaś sporu odnośnie stosowania sankcji za niewykonanie umowy lub niewykonanie jej w terminie, orzekają właściwe komisje arbitrażowe, rozważając przyczyny niewykonania umowy lub zwłoki.

Niniejsze pismo okólne nie dotyczy umów planowych zawieranych w wykonaniu ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz. U. R. P. nr 21, poz. 180).

DYREKTOR DEPARTAMENTU **mgr Z. Rzepka**

WYKAZ INSTRUKCJI PKPG WYDANYCH ODRĘBNIE A NIE OGŁOSZONYCH W BIULETYNIE PKPG w roku 1950:

(dalszy ciąg wykazu zamieszczonego w Biuletynie PKPG Nr 9)

Lp.	Nr kolejny	Tytuł instrukcji
11	19	Sporządzanie rocznej sprawozdawczości z wykonania planu inwestycyjnego na r. 1949.
12	27	Planowanie systemu gospodarczego w inwestycjach i kapitalnych remontach na rok 1951.
13	28	Opracowanie planu techniczno-przemysłowo-finansowego na rok 1951.
14	29	Wykaz artykułów dla planowania zaopatrzenia na rok 1951.
15	30	Ogólne zasady planowania, wykonywania i finansowania remontów obiektów majątku trwałego jednostek gospodarki narodowej.
16	31	Opracowanie planu szkolnictwa ogólnokształcącego i opieki nad dzieckiem i młodzieżą na rok 1951.
17	32	Opracowanie planu szkolnictwa zawodowego na rok 1951.
18	33	Opracowanie planu szkolnictwa wyższego na rok 1951.
19	34	Opracowanie planu bibliotek na rok 1951.
20	35	Opracowanie planu wydawniczego na rok 1951 w zakresie produkcji nieperiodyków.
21	35a	Opracowanie planu wydawniczego na rok 1951 w zakresie wydawnictw periodycznych.
22	36	Opracowanie planu czynnego upowszechnienia kultury oraz planu muzeów, wystaw i ochrony zabytków na rok 1951.
23	37	Opracowanie planu gospodarczego w zakresie rozpowszechnienia i produkcji filmów na rok 1951.
24	38	Opracowanie planu techniczno-usługowo-finansowego na rok 1951 w zakresie radiofonii.
25	39	Opracowanie planu usługowo-finansowego dla przedsiębiorstw widowiskowych i muzycznych na rok 1951.
26	40	Opracowanie planu służby zdrowia na rok 1951.
27	41	Opracowanie planu wczasów pracowniczych na rok 1951.
28	42	Opracowanie planu kultury fizycznej na rok 1951.
29	43	Opracowanie planu dla przedsiębiorstw uzdrowiskowych na rok 1951.
30	44	Opracowanie planu akcji socjalnej na rok 1951.
31	45	Opracowanie planu pomocy społecznej na rok 1951.
32	46	Opracowanie planu rolnictwa na rok 1951.
33	47	Opracowanie techniczno-finansowego planu leśnictwa.
34	48	Opracowanie planu eksploatacyjno-finansowego dróg publicznych na rok 1951.
35	49	Opracowanie planu techniczno-eksploatacyjno-finansowego Państwowej Komunikacji Samochodowej na rok 1951.
36	50	Opracowanie planu techniczno-gospodarczo-finansowego przedsiębiorstw żeglugowych, maklerskich oraz ratownictwa morskiego na rok 1951.
37	51	Opracowanie planu techniczno-gospodarczo-finansowego portów morskich na rok 1951.

Lp.	Nr kolejny	Tytuł instrukcji
38	52	Opracowanie planu techniczno-eksploatacyjno-finansowego przeds. „Państwowa Żegluga Śródlądowa" na rok 1951.
39	53	Opracowanie planu techniczno-eksploatacyjno-finansowego (utrzymania i kapitalnych remontów) dróg wodnych śródlądowych na rok 1951.
40	54	Opracowanie planu techniczno-eksploatacyjno-finansowego Polskich Kolei Państwowych na rok 1951.
41	55	Opracowanie planu techniczno-eksploatacyjno-finansowego PLL „Lot" na rok 1951.
42	56	Opracowanie planu techniczno - eksploatacyjno-finansowego państw. przeds. „PPT i T" na rok 1951.
43	57	Sporządzanie planu geodezyjnych pomiarów na rok 1951.
44	58	Wskaźniki pomocnicze do planów produkcyjnych przedsiębiorstw budowlano - montażowych na rok 1951.
45	59	Opracowanie planu zaopatrzenia materiałowego na rok 1951.
46	60	Sporządzenie planu obrotu towarowego na rok 1951.
47	61	Opracowanie planu handlu zagranicznego i spedycji międzynarodowej na rok 1951.
48	62	Sporządzenie planu żywienia zbiorowego.
49	63	Opracowanie planu techniczno-przemysłowo-finansowego dla państwowego przemysłu miejscowego na rok 1951.
50	64	Opracowanie planu przemysłowo-finansowego dla przemysłu spółdzielczego na rok 1951.
51	65	Sporządzenie planu gospodarki kamunalnej i mieszkaniowej na rok 1951.
52	66	Opracowanie planu ubezpieczeń społecznych i zaopatrzeń emerytalnych na rok 1951.
53	67	Opracowanie planu gospodarczego na rok 1951 w zakresie instytutów naukowo-badawczych.
54	68	Opracowanie planu techniczno-przemysłowo-finansowego rybołówstwa morskiego na rok 1951.
55	69	Planowanie w spółdzielniach budowlanych.
56	70	Opracowanie planu przemysłowo-finansowego dla spółdzielni transportowo komunikacyjnych.
57	71	Nomenklatura zawodów.
58	72	Plan gospodarczo-finansowy Państwowych Gospodarstw Rolnych na rok 1951.
59	73	Plan gospodarczo-finansowy Państwowych Ośrodków Maszynowych na rok 1951.
60	47	Plan gospodarczo-finansowy Spółdzielczych Ośrodków Maszynowych na rok 1951.
61	75	Sporządzenie planu gospodarczego na rok 1951 w zakresie prasy.
62	76	Opracowanie bilansów terenowych przez Wojewódzkie Komisje Planowania Gospodarczego na rok 1951.
63	77	Ogólne zasady opracowania narodowego planu gospodarczego na rok 1951.

Do Prenumeratorów

W związku z koniecznością ustalenia nakładów poszczególnych wydawnictw periodycznych w roku 1951 PPW Polskie Wydawnictwa Gospodarcze prosi, aby wszystkie instytucje państwowe przesłały zamówienia na prenumeratę wydawanych przez PWG czasopism do PPK „Ruch" Oddział Warszawski, ul. Srebrna Nr 12 w terminie do dnia 20.12.50 r. Prenumeratorzy indywidualni winni odnowić prenumeratę w formie przedpłaty na odnośne konto PKO wydawnictwa, do dnia 20.12.50 r. za rok 1951 względnie za pierwsze półrocze oraz do dnia 26.6.51 r. za drugie półrocze 1951 r.

Uprzedza się, że niedotrzymanie terminu w przesłaniu zamówienia, względnie przedpłat prenumeraty oraz wpłacenie prenumeraty na niewłaściwy numer konta PKO może spowodować opóźnienie wysyłki egzemplarzy i może być przyczyną nieotrzymania przez abonenta pierwszych numerów roku 1951 z powodu wyczerpania nakładu.

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.
PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch", Warszawa. ul. Srebrna 12.
Konto PKO I-15809. **Cena numeru 1 zł 80 gr.**

Zam. 1219 z dnia 1.XII.50 r. Nakład 15.000 egz. Ukończono w grudniu 1950 r. Druk „Prasa Demokratyczna".
B-133527